

A HOMERSEKLET KISSÉ EMELKEDIK

Várható időjárás mára: Nyugati-északnyugati szél, a nap nagyobbik részében derült ég. A hőmérséklet kissé emelkedik.

1956. december 14., péntek

MOZI

Szabadság: Fél 7 órakor: Egy nyáron át táncolt. — Svéd film. **Vörös Csillag:** Fél 7 órakor: Gábor diák. — Magyar film. **Fáklya:** Fél 7 órakor: Senki nem tud semmit. — Csehszlovák film.

A Juhász Gyula Művelődési Otthon könyvtárában kölcsönzés naponta de, 10 óráig du, 4 óráig.

ALLATORVOSI INSPEKCIÓS SZOLGÁLAT

Szeged város területén

1956. december hó 8-tól december hó 15-ig este 18 óráig reggel 6 óráig kizárólag elsősegély és nehézségi esetekre inspekciónak dr. Gergely József állami allatorvos. Lakása: Arany János u. 5. Telefon 30-87. Fuvarról az állattartó köteles gondoskodni.

A VÁROSI SOMOGYI KÖNYVTÁR KÖZÖNSÉGSZOLGÁLATA

Olvasóterem és Központi kölcsönzés hétköznaponként 11-4-ig.

Ifjúsági Könyvtár (Dózsa György u. 18/a. Hungária-szállóval szemben.) Ugyancsak munkanapokonként du. 1-4-ig.

A Fiókkönyvtárak a szokott helyen és időben folytatják kölcsönzési szolgáltatukat.

Karácsonyfát hoznak a Mátrából Szegedre városunk kertesztől vállalatának dolgozói. Így kívánunk hozzájárulni ahhoz, hogy Szegeden elegendő karácsonyfa legyen. Reméljük, cselekednek az ügyben a sokkalt inkább illetékes kereskedelmi szervek is, hogy legyen Szegeden kellő számú fenyőfa az ünnepekre.

Bevételei terv vagy kulturális szükséglet

A Postás Művelődési Otthon hetenként három moziloadást rendezett eddig a környék dolgozóinak. Csütörtökön, szombaton és vasárnap délután 4-6 óráig kellemesen szórakozhattak a felsővárosiak. Léve azonban úgynevezett társadalmi mozi, a Postás Művelődési Otthonnak a filmet most nehezen tudja biztosítani a vezetőség, mivel a Csongrád megyei MOKÉP csak az általános jellegű moziknak tud állítóltag filmet biztosítani. Csongrád megyei MOKÉP arra hivatkozik, hogy körülbelül húsz tekercs keskeny-filmmel rendelkezik jelenleg, s az utánpótlás nem érkezik meg Szolnokról. Szolnok viszont úgy tájékoztatta a Postás Művelődési Otthon igazgatóját, hogy száz-húsz tekercs keskenyfilmet osztott szét nemrégiben Csongrád, Békés és Bács megye filmszínházainak. Hol a száz-húsz tekercs keskenyfilm?? Ugyanis a Csongrád megyei MOKÉP tájékoztatása szerint még nem érkezett meg a megye filmszínházainak szánt negyven tekercs keskenyfilm.

Gyors cselekvésre volna most szükség, hiszen nem-

Ibolyacsokrok

Az ibolya tavasz virága, mégis most, a télén is pompázik, — a Szegedi Kertészeti Vállalat üvegházában. Megtalálni az ibolyát városunk virágüzleteiben is.

Ibolyák... Ifjú viszi kedvesének, férj a feleségének, hogy megdöbbenjen, örömet szerezzen. Ez sikerül is, hiszen olyan kedves a lilaszínű ibolyacsokrok.

A Szegedi Kertészeti Vállalat üvegházában nyílnak a szelők is, és a cseresep ciklámenek. Szépnek ezek a virágok is. Sokan vásárolják, és szereznek vele örömet.

Am dícséret illeti a szorgalmas kertészeket, akik nagy odaadással fáradoznak azon, hogy szép virággal kedveskedhessünk szeretteinknek, hozzátartozóinknak.

— CSÖKKENT A FÓRGALOM a szegedi Ruházati Boltokban. Ugy látszik, ha lassan is, de győz a jótékony és megzúdul az esztelen felvásárlás. Erről a tényről győződik meg az emberek, mert tapasztalhatják, hogy bármennyire is tombol a vásárlási láz, mégsem fejták ki az üzletek. Nincs hiány a fő ruházati anyagokban. Bár igaz, hogy egyes cikkekben hiány mutatkozik, de ennek egyik fő oka a szállítási nehézségekben keresendő.

— Mint a londoni rádió jelenti, az ENSZ gyermeksegély-alapja hétszáz ezer dollárral járul hozzá a magyar anyák és gyermekek segélyezéséhez. Az összegért teljesít, csukamájolajat, lútfanyagot és takarót vásárolnak. Az ENSZ gyermeksegély-alapja ugyanakkor 110 ezer dollárt adományoz a Pórt-Szaiból elköltöztetett egyiptomi anyák és gyermekek megsegítésére.

Tájékoztatásunkra a Csongrád megyei MOKÉP — mindamellett, hogy jelenleg kevés keskenyfilmmel rendelkezik —, valahogy úgy igyekszik kibújni a szegedi művelődési otthonoknak szánt filmek kölcsönzése alól, hogy a művelődési otthonok száz-húsz forint film-kölcsönzési díjánál jóval nagyobb összeget, körülbelül kétezer forintot is jövedelmez esténként a keskeny-film, ha azt az állandó jellegű moziknak juttatják. Annyi bizonyos, hogy a MOKÉP sem tud megélni a levegőtől, de ez az előbbi „szempont” mégsem lehet mérvadó a keskenyfilmek szétosztásakor.

A bevételi tervek mellett jó volna már végre figyelembe venni a kulturális szükségletet még akkor is, ha kevés film áll jelenleg a Csongrád megyei MOKÉP rendelkezésére.

— Szerdán délután érkezett a csepeli szabadtérből a Nemzetközi Vöröskereszt 23 gépkocsiból és egy autóbusszból álló szállítóoszlopa. A fűhérszerű hatalmas teherautók a svájci és a svéd adományát hozták. A svájciak 58 ezer, a svédek 79 ezer kilogramm különféle élelmiszert küldtek. A szállítvány vezetőjét a szabadtérből a Nemzetközi Vöröskereszt budapesti delegációja és a Magyar Vöröskereszt küldöttsége üdvözlölte. (MTI)

Miklós Ferenc Kecskeméti utca 3/b. szám alatti lakásán a rendőrség katonai ruhásműket talált, lopás miatt indult ellene bűnvádi eljárás.

Három géppisztolyt töltött tárral dobta le november 4. előtt egy teherautóról az Alkotmány Tsz tanyájára előtt. A géppisztolyokkal először őrséget álltak a tsz tagjai, majd egyikük lövöldözni kezdett. A tagjai erre megijedtek és követelték, hogy a fegyvereket dobja a kútba. Később, amikor már a fegyverbeszolgáltatásra került a sor, hiába hívták fel a tsz-ben Vár János figyelmét, hogy a géppisztolyokat szolgáltatassa be: Vár János ennek nem tett eleget. A napokban a rendőrség jelenlétében szedte ki a kútból a fegyvereket és kénytelen volt beszállítani.

Három millió rubel értéket ajándékozott a magyar népnek a vietnami kormány.

— ELDOBOT PISZTOLY okozott gyermekszerecsenlétlenséget Budapesten. Egy 14 és egy 9 éves gyerek hazavitte, otthon játszottak vele, míg egyszer elszült és a 9 éves Petneházi Lajos mellébe fűződött. A gyerek sérüléseibe belehalt.

Értekeztek az MSZMP alapszervezetek elnökei

Tegnap délután 4 órai kezdettel a Magyar Szocialista Munkáspárt ideiglenes szegedi intézőbizottsága értekezletet tartott az eddigi megalakult MSZMP-alapszervezetek intézőbizottsága elnökei részvételével. Az értekezleten a pártszervezés időszaki kérdéseivel és a pártszervezetek feladataival foglalkozó beszámoló után 15 hozzászólás hangzott el, ugyanebből a témakörből.

Az értekezlet harmadik napirendi pontján az általános politikai helyzet ismertetése szerepelt.

A Szegedi Városi Tanácsnál MSZMP alapszervezet alakult

A szegedi városi tanácsnál szerdán megalakult az MSZMP-alapszervezet. Az alakuló taggyűlésen megválasztották az alapszervezet háromtagú intéző bizottságát.

Az MSZMP tanácsházi alapszervezetének tagjai szépen elbeszélgetnek azokkal az emberekkel, akik korábban az MDP-nek voltak tagjai. Ismertetik az MSZMP célkitűzéseit és elősegítik, hogy fontos kérdésekben tisztán lássanak. Az alakuló taggyűlés után is volt már új belépő. Minden biznnyal lesz olyan új tag is, aki korábban nem volt az MDP tagja.

Rossz lóra tett Táborosi

Borús, komor lett az ég Táborosi Jenő feje fölött. A helyzet egyre rosszabbodik számára. Az ellenforradalom lovára tett, de valahogy nem ilyennek akarta a lovat. Ugy lett tanácselnök Sándorfalván, 1956. október 30-án, hogy előtte két nappal még maga sem gondolt volna erre. Az országos népmozgalom szele ugyanis csak október végén jutott el a községbe, tehát azok, akik soha nem szerették a szocializmust, a néphatalmat, csak ezekben a napokban sütötték ki hirtelen a tervüket.

Október 30-án délelőttre valaki összedobolt a tanácsháza elé vagy három ezer embert. Közöttük voltak természetesen azok is, akik meg akarták nyergelni a tömeghangulatot. Hogy, hogyan, ott voltak valamennyien a szaporhegyi tanavilágban élő egykori nagygazdák is, akik

alkalmasnak vélték az időt,

hogy Sándorfalván is visszafordítsák a történelmet és nyelbeüssék ismét az úri hatalmat.

Amikor tetőfokára hágott a hangulat, s a félrevezetett lakosság elkergette az addigi tanácselnököt, valaki elküldte magát:

— Legyen az új tanácselnök Táborosi Jenő!

— Éljen! Éljen! — harsogta a tömeg, különösen a szaporhegyiek, akiknek nagyrésze jól felöntött otthon a garatra, mielőtt megjelent a gyűlésen. Nyilvánvaló volt: előzőleg gyorsan — frissen megszervezték, hogy ilyenformán ültetik Táborosi Jenő cimborájakat a község tanácselnöki székébe.

Az események után egy hónappal levél érkezett a Szegedi Néplap szerkesztőségébe, amelyet Sándorfalváról írt az egyik dolgozó paraszt. A többi között ezeket írja: „A mi községünkben Táborosi Jenő lett a tanácselnök, aki a Horthy időkben ögróf Pallavichini birtokából 100 holdat bérelt. Az elmúlt 12 esztendő alatt is állandóan cselédje volt és jelenleg is van. Táborosi sohasem húzta a munkás emberekhez, a napszámosokhoz. A kizsákmányoló kapitalista rendszerben a község házában volt tisztviselő.

Én ismerem, mint a tenyerem,

az ő szomszédjában cselédeskedtem. Sokat beszélgettünk Táborosiék béréseivel, Mucsi Józseffel, s egymásnak panaszkodtunk, hogy milyen embertelenül bántak velünk.”

Azóta már személyesen is találkoztunk Táborosi Jenővel a sándorfalvi tanácsházán. Ugy külsőre senki nem nézne ki belőle, hogy valami rosszindulatú ember. Magas, hajlékony mozgású férfi, elég fiatal, talán csak az a feltűnő, hogy túlságosan előzékeny, udvarias és simasavú. A világról sem mondana ellent a felsőbb szervek kiküldötteinek, sőt min-

denre készségesen vállalkozik. Javasolták neki például, hogy sürgősen intézkedjék a községi pártház összetört bútorainak és bevert ablakainak megrenoválásáról. Egy szóval sem mondott ellent. De hogyanis tehette volna, hiszen Sándorfalván a lakosság nagy többsége teljes mértékben egyetért a munkás-paraszt kormánnyal, megelégedetten fogott munkához már november első napjaiban, hiszen legfőbb követelése teljesült: eltörölték a begyűjtést.

Nincs tehát tömegbázisa

Táborosi Jenőnek. Valahogy nagyon egyedül van most a tanácsházán, kommunisták is dolgoznak körülötte, akik ügyelnek minden cselekedetére. Kényelmetlenül érzi magát, hiszen ő nem így képzelte el az egészet. Azt gondolta, hogy felülkerekedik majd az ellenforradalom és korlátlan parancsolója lesz Sándorfalva népének.

Most nem tudja mitévő legyen. Egyrészt látja, hogy mindjobban erősödik a munkás-paraszt hatalom, másrészt egyre-másra megjelennek nála a hivatalban azok, akik megválasztották és szíveséget kérnek tőle. Hogy milyen szíveséget? Köztudomású, hogy Sándorfalván nagyon nagy volt a szegénység 1945 előtt, a község lakóinak zöme cseléd volt a grófi nagybirtokon. Viszont éltek a községben gazdag parasztok is, akiknek két-három felesleges házuk is volt, de ezekbe a házakba hajléktalan családokat költöztetett a múlt években a tanács. Ezek a gazdag háztulajdonosok arra szerették volna rávenni Táborosit: most

télvíz idején költöztesse ki a lakókat

és adja vissza a házakat az ő tulajdonukba. Táborosi erre hajlandónak is mutatkozott. Csak akkor változtatta meg álláspontját, amikor a járási szervek kiküldötte figyelmeztette, hogy a tüzéltársak.

De azért nem adja fel a reményt. Amikor arról volt szó, hogy a népi demokráciához hű emberekből megszervezik s hogy a községben is meg kell szervezni a munkás őrseget, Táborosi erősen tiltakozott ellene a járási tanácsnál. Vajon miért? Csak természetes, hogy nem tagadja meg önmagát. Neki az lenne jó, ha a faluban zavargások, fosztogatások stb. lennének, hiszen akkor tudna kedve, s cimborái szájaize szerint manőverezni.

A sándorfalvi lakosság egy-két százaléka akarta csupán, hogy Táborosi Jenő tanácselnök legyen. A lakosság 98-99 százaléka viszont azon a véleményen van, hogy az ő községük élén olyan ember álljon, aki szívvel-lélekkel szolgálja a népet és végrehajtja a munkás-paraszt kormány rendelkezéseit.

Ez azt jelenti, hogy Táborosi Jenőnek nem sok ideje van a tanácsházán.

—y—n

Határmenti átkelőhely

Tarják szegélyezik a műutat, amely Szegedről Belgrádba vezet. Az utat Röszeke és Horgos között két sorompó zárja el. Az egyik a magyaroké, a másik a jugoszlávoké. Ez is jelzi, hogy a magyar-jugoszláv határátelők helynél vagyunk.

Magyar földön állunk, néhány méterre a határsorompótól. Tőlünk jobbra, a kiterő betonszalag mellett nagyon takaros épület áll. Itt működik a határőrs parancsnokság, s a vámhivatal is. A kedves, rendkívül otthonos, úgynevezett „tárgyalóteremben” pedig megpihenhetnek az átkelő. Az épület előtt, a műúton rendes és zavartalan forgalom bonyolódik le. Ahogy a magyar határőrök elmondották, az október 23-a után következő napokban és hetekben sem szünetelt a határmenti forgalom. A magyar és jugoszláv állampolgárok — természetesen határátelők — engedéllyel — minden áron nélkül közlekedhettek és közlekedhetnek a határon át.

V. Imre barátunk, határőrtörzsmester kérte, hogy írjuk meg voltak olyan kőszárok, hogy a határon át mindegyik nélkül át lehet haladni. Ez nem igaz, határátelők engedély kell, a határátelők engedély kell,

s enélkül nem lehet átjutni a határon. Mind a magyar, mind a jugoszláv határőrök teljesítik kötelességüket.

Érdekes és változatos az élet a határmenti átkelőhely-nél. Budapesti külföldi országok gépkocsijai — természetesen szabályos engedéllyel — Szegeden keresztül Belgrádba, onnan pedig — szintén engedéllyel — szlovén gépkocsik haladnak a magyar főváros felé. Amikor a határátelők helynél voltunk, gépkocsi állt meg a magyar határőrs parancsnokság előtt. A budapesti jugoszláv nagykövetség diplomatái ültek benne. Irattak felmutatás után azonnal magassba emelkedett a sorompó, — szabad volt az út.

Magyarországról Jugoszláviába és Jugoszláviából Magyarországra határátelők engedéllyel zavartalanul jöhetnek az emberek. Panaszkodtak azonban, hogy a Röszeke-Horgosi átkelőhelyről Szegedre nincs semmiféle jármű és így az embereknek a körülbelül 15 kilométernyi utat gyalog, vagy valami más alkalmatosságon kell megtenni. Helyes lenne, ha az illetékesek a lehetőségekhez képest gondoskodnának arról, hogy naponta legalább egy-

szer — persze, ha szükséges — társasgépkocsi menne ki az átkelőhelyig. Talán meg lehetne ezt úgy is oldani, hogy a Mihálytelekre járó gépkocsi futna el az átkelőhelyig.

Az átkelőhelynél többször vitára adott okot, hogy a határátelők nem tudják, milyen címletű magyar pénzeket vihetnek át Jugoszláviába. Közöljük hát, hogy a határátelők csak 10 és 20 forintosokat vihetnek magukkal Jugoszláviába.

Tanulj voltunk annak, hogy a magyar és jugoszláv határőrök között igazán jó és baráti a kapcsolat. Köszöntik egymást és a sorompóknál szót is váltanak. Egyébként mindkét részről rendkívül gyorsan és udvariasan biztosítják a határmenti átkelőhely zavartalan és biztonságos forgalmát.

A magyar határőrsön magyar nyelvű jugoszláv lapokat is olvashattunk. Ezek a jugoszláv újságok színes és érdekes különböző anyagokat közöltek, az olvasó valóban olvashatott.

A jugoszláv oldalról szemlélgépkocsi érkezik. Gyorsan megtörténik az ellenőrzés és a kocsit futtat tovább Szeged felé.

Két évi titkolás után kiderült a csecsemőgyilkosság

A rendőrkapitányság letartóztatta elriasztó büntetést miatt Szécsi Ferenc 27 éves szegedi fiatalembert. Szécsi Ferenc négy évvel ezelőtt megházasodott. A házaspár családi élete rendezetlenül folyt, a férfi az ország különböző vidékein dolgozott, míg felesége Szegeden élt. Az asszonynak 1954 júniusában gyermeke született a férfi távollétében. Eközben Szécsi Budapestre került, és szeptemberben az asszony is felköltözött hozzá a csecsemővel.

A gyerek azonban útjukban volt. Gátolta a nő elhelyezkedését, megnehezítette a lakásszerzést. Szécsi ezek után embertelen elhatározásra jutott.

Egyik szeptemberi délutánon kísérték a Margit-szigetre. A férfi több pohár barna sört itatott meg feleségével, majd amikor látta, hogy a sör hatni kezd, rávette az asszonyt, hogy adjon neki a csecsemőt. Szécsi Ezután — kihasználva felesége itasságát — egy óvatlan pillanatban a Margit-szigetről a Dunába hajította az alig pár hónapos gyermeket.

Az asszony — részint férje fenyegetései miatt, részint az igazságszolgáltatástól való félelmében — nem merete elárulni a borzalmas titkot. Később, amikor ismerősei érdeklődni kezdtek a csecsemő után, rendszerint azt válaszolta, hogy a gyermeket örökre adták vidékre. A személyi igazolványok kiállítása idején pedig egyszerűen elhallgattak, letagadták ezt a középső gyermeket, miközben két életben levő gyermeküket bejegyezték a hatóságok a személyi igazolványok megfelelő rovatába. A szörnyű gyilkosságot két éven át titkolták, míg a mind gyakoribb való családi veszekedések útján — amelyek alkalmával egyre sürűbben idézte férje fejére a gyilkosságot az asszony — a rendőrség tudomást nem szerzett az esetről.

A rendőrség az elmúlt hónapokban erélyes nyomozást folytatott az elrettentő csecsemőgyilkosság ügyében, s ennek során a szülők, megtörve, beismerő vallomást tettek. A nyomozás eredményeként Szécsi a rendőrség őrizetbe vett s az ügy rövidesen a bíróság elé kerül.